

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17389/2024
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., које заступа Анђелка Ђуричић Ракић адвокат из ..., против тужених ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Мандић адвокат из ..., ради утврђења и чинидбе, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 1862/23 од 25.04.2024. године, на седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 1862/23 од 25.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 1862/23 од 25.04.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву П 5409/21 од 06.10.2023. године одбијен је као неоснован предлог тужилаца за одређивање привремене мере којом би туженом ГГ било забрањено отуђење и оптерећење описаних непокретности, уз упис забележбе забране у СКН Ваљево, као и отуђење и оптерећење описаних покретних ствари које су предмет тужбеног захтева.

Решењем Вишег суда у Ваљеву Гж 1862/23 од 25.04.2024. године одбијена је жалба тужилаца и првостепено решење потврђено.

Против решења другостепеног суда тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се и на одредбу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. Овог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаним решењем је одређивање привремене мере. У конкретном случају, судови су одбили предлог за одређивање привремене мере забране отуђења и оптерећења ствари (покретних и непокретних) које су предмет тужбеног захтева. Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер се изузетна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права, а не и због примене процесних правила, а у овом случају одлука о одређивању привремене мере представља примену процесних правила. Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Како се у конкретном случају ревизијом побија другостепено решење којим је одлучено о предлогу за одређивање привремене мере, а решењем о привременој мери се поступак правноснажно не окончава, Врховни суд је ревизију одбацио као недозвољену.

На основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић